

ikke var i Stand til at omtale, hvad Venstre vilde foreslaa og Regeringen acceptere, end ikke i de alleryderste Omrids, men dog kunde han sige til Punkt og Prikke, hvad det vilde koste. Man faar det Indtryk, at den højtærede Minister og hans Parti har set paa Tilstanden og sagt: 48 Millioner kan vi give ud, og det vil vi give ud, og saa er de gaaet til de sagkyndige og har bestilt en Ordning paa 48 Millioner paa samme Maade, som andre vil gaa til en Skrædder og sige: Maa jeg faa en Frakke til 200 Kr., saa kan De selv bestemme dens Stof og Façon, ganske som De vil. Ellers vil man dog ikke kunne sige, at man kan angive Tallet med en saadan Nøjagtighed, at det kan indgaa i en Finansplan, men at man ikke kan nævne, hvad der ligger bag Tallene, end ikke i de yderste Omrids.

Der er altsaa efter min Opfattelse ingen som helst Finansplan i det, der her er forelagt. Den tidligere Opposition gav endvidere Tilsgagn om, at naar de nu skulde afløse Forgængerne, skulde det være forbi med det midlertidige og tilfældige Skattelovkompleks. Men naar man ser paa dette Kompleks, vil man finde alle de midlertidige Skattelove deri uden Undtagelse. Jo, med tre Undtagelser. Den ene er dog formel, idet Tillægsskatten paa Vin er flyttet ind i Toldloven og for øvrigt undergaaet en højst ejendommelig Forandring, idet den er betydelig nedsat, hvad der — det maa erkendes — har bragt et underligt Forhold mellem Beskatningen af indenlandsk og udenlandsk Produktion, et Forhold, som efter min Mening bør rettes derigennem, at man forøger Beskatningen paa den udenlandske Produktion. Den tidligere Vinskats Nedsættelse forekommer det mig ikke, der kan være tvingende Grund til at gaa med til, i alt Fald maa den højtærede Finansminister sige os, hvad det er for tvingende Grunde. Forsvundet er dernæst den lille Lov om Skat paa Lystfartøjer, som allerede gik under i Fjor. Og nu er den sidste Rest af den lille Lov om Skat paa Omsætning af Ædelstene fjernet. Med Undtagelse af disse to Love, om Skat paa Lystfartøjer og om Skat paa Ædelstene, er hele det midlertidige Skattelovkompleks genoptaget i den her foreslaaede Skattelovgivning.

Det er altsaa hele den midlertidige Skattelovgivnings Principper, der nu skal være de bærende i de Neergaardske Skattelove. Naar de skal og altsaa kan være det, maa man rigtignok med Forundring spørge sig, hvorfor den højtærede Finansminister gennem flere Aar her i Rigsdagen og gennem mangfoldig Agitation ude i Landet har er-

klæret, at disse tilfældige og principløse Skatter kunde man overhovedet ikke bevare længere. Men det er et af disse Ord, som den højtærede Finansminister har udtalt, og som nu skal bort igen. Af en stor Talers Mund som Finansministerens falder ligesom i Eventyret baade Roser og Skrubtudser, under Valgkampen er der undertiden faldet Skrubtudser, og en af disse var det stadige Angreb paa Tilfældigheden i Skattelovene. Dette Ord skal nu bort, og den højtærede Finansminister bringer det ud af Verden paa den Maade, som han har lært i sin politiske Hjemstav: Ned skal du, hvad enten du kribler eller krabler. I Stedet for de forsvundne to smaa Luksusskattelove paa Lystfartøjer og paa Ædelstene er der kommet to nye Ædelstene, Lovforslaget om Beskatning af Chokolade og Lovforslaget om Beskatning af Restaurationsomsætning.

Naar man undersøger hele dette Kompleks af Skattelovforslag, vil man dernæst komme til det Resultat, at der heller slet ikke er den lovede Skattelettelse. Tværtimod, Nedgangen fra Tallet 505 Millioner til de forventede 405 Millioner er ingen Nedgang i Skattebyrden, den skyldes udelukkende Prisfaldet og aftagende økonomisk Styrke i Samfundet. Den højtærede Minister ved selv, at dette er Tilfældet, thi idet han stiller sine 405 Millioner op mod de 505 Millioner, siger han, at de 505 Millioner i indeværende Aar kun staar paa Papiret. Disse 505 Millioner, som er beregnet efter de nugældende Skatteloves Satser, vil slet ikke indkomme, Prisfaldet og den økonomiske Nedgang i Samfundet har allerede bragt disse Love til ikke at indbringe det, man havde budgetteret. Spørger man om, hvorledes de nu foreslaaede Skatter vil virke med Hensyn til Trykket paa Befolkningen, maa man derfor ikke se paa, hvad Lovene vil indbringe, men derimod paa, om de formindsker eller forhøjer Satserne.

Det vil da vise sig, at der paa Arveafgiften er forhøjede Satser, som skal bringe 2½ Mill. Kr. større Indtægt, at der paa Stempelafgiften er forhøjede Satser, der skal bringe 1½ Mill. Kr. mere, at der paa Tolden er forhøjede Satser, som skal bringe 17 Mill. Kr. mere, og at der endelig er to helt nye Omsætningskatter paa tilsammen 25 Mill. Kr. Ved et nyt Tryk paa Befolkningen afkræves disse 50 Mill. Kr. Og de Lempelser, der findes i Skattesatserne, er deroverfor ringe. Indkøbet af Vin lettes med 2 Mill. Kr., Indkøbet af Sølvs og Ædelstene med 100 000 Kr., paa Indkomst- og Formueskatten er der en Lempelse i Toppen, som maaske i Øjeblikket er illusorisk,